

Motion till riksdagen 2011/12:Ju264

av **Jonas Jacobsson Gjörtler (M)**

Möjligheter till utökad kameraövervakning i vissa områden

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över utökade möjligheter till kameraövervakning i vissa områden.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om det önskvärda i förkortade handläggningstider vid tillståndsgivning för kameraövervakning.

Motivering

Lagen om allmän kameraövervakning (1998:150) reglerar användning av övervakningsutrustning i offentliga miljöer. Enligt lagen ska allmän kameraövervakning ske med tillbörlig hänsyn till enskildas personliga integritet. Utgångspunkten är att kameraövervakning alltid innebär ett intrång i de övervakades personliga integritet och för att tillstånd ska beviljas får intrånget inte vara kränkande.

För att kameraövervakningen inte ska anses vara kränkande måste ändamålet med och behovet av åtgärden väga tyngre än de övervakades intresse av skydd för den personliga integriteten. För tillåtelse att kameraövervaka en allmän plats krävs därmed starka skäl för att intrånget i den privata sfären ska vara motiverat.

Den nuvarande lagen om allmän kameraövervakning är rimlig i sak. Kameraövervakningen av offentliga miljöer får aldrig användas som en standardåtgärd och ska inte ersätta andra insatser. I praktiken leder dock avvägning mellan skyddet av den personliga integriteten och behovet av övervakningen till komplicerade bedömningar, som i vissa fall får ett tveksamt utfall.

Ett lokalt exempel är ansökan om kameraövervakning av Hamntorget i Helsingborg. Trots dokumenterat hög kriminalitet och en positiv inställning

Fel! Okänt namn på

från allmänhetens sida till att kameraövervaka Hamntorget, avslog Regeringsrätten kommunens ansökan.

Vid bedömningen av behovet av kameraövervakning ska ett flertal faktorer beaktas. I förhållande till tidigare lagstiftning är lagen om allmän kameraövervakning tänkt att vara mindre restriktiv när ändamålet är att förebygga brott och förhindra olyckor.

Ett smidigare förfarande är särskilt angeläget då personrelaterade våldsbrott såsom rån och våldtäkter ökar. Även en i hela landet växande problematik med skadegörelse och anlagda bränder på exempelvis skolor understryker behovet av utökad övervakning i vissa fall.

Domar i länsrätter, kammarrätter och Regeringsrätten visar dock på att tillstånd om kameraövervakning i brottsförebyggande syfte ofta avvisas med motiveringen att polisen bör kunna uppfylla övervakningens avsikt. Men i utsatta miljöer, såsom i parker, där vi vill att människor ska kunna passera och känna sig trygga, kan rimligtvis inte polisen stå positionerad dygnets alla timmar.

Lagstiftningens goda intentioner verkar således tyvärr ofta inte uppfyllas i den praktiska hanteringen av dessa frågor.

Det finns därmed anledning att se över utökade möjligheter till kameraövervakning i vissa utsatta områden med dokumenterat hög brottslighet och där ändamålet är att skapa en tryggare miljö. Det är också angeläget att handläggningstiderna för dessa ärenden avsevärt kortas, för att möjliggöra snabba insatser när så krävs.

Signalerna från riksdag och regering till de olika instanser som hanterar dessa frågor måste vara mycket tydliga; det ska vara enklare att få tillstånd och hanteringen av tillståndsgivningen måste gå snabbare.

Stockholm den 30 september 2011

Jonas Jacobsson Gjörtler (M)